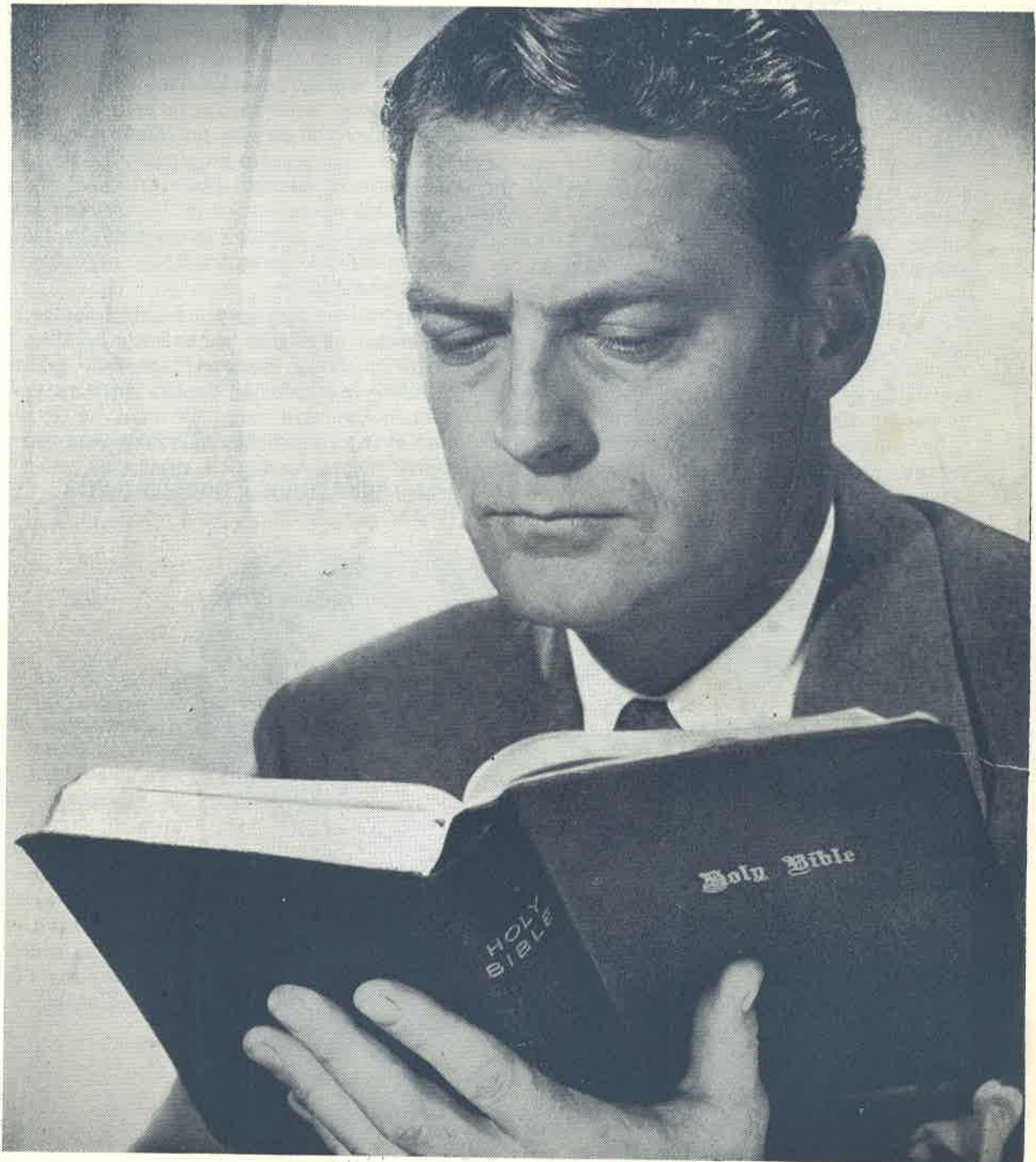

ОЗНАКИ ЧАСУ

НАШОГО

Ukrainian — SIGNS OF THE TIMES, Brookfield, Illinois.

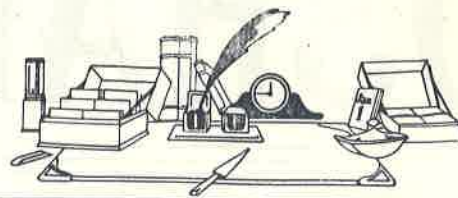
Devaney

Vol. 25. — No. 1.
January, 1954.

НЕПРАВДА ВОЛОДІЄ . . .
на сторінці 4-тій.

Рік 25. — Число 1.
Січень, 1954.

Редакційне слово

Двадцять п'ятий рік!

З ЦИМ новим роком ми вступаємо в двадцять п'ятий рік видавання журналу ОЗНАКИ НАШОГО ЧАСУ. Дивлячись на минуле, ми бачимо як Господь зберіг і благословив це діло віри.

Знаємо, що Ісус Христос сказав: „І проповідана буде Євангелія оця Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. Й тоді прийде кінець“. Матвія 24: 14. За часу цієї четверті одного століття цей журнал вірно допомагав у проповідуванні Євангелії Ісуса Христа серед українського народу. Це є тільки єдина причина для його існування. Серед усього замішання й різноголосся в цьому тривожному й неспокійному часі, ми бажаємо, щоб цей журнал промовляв тільки певним голосом надії й віри.

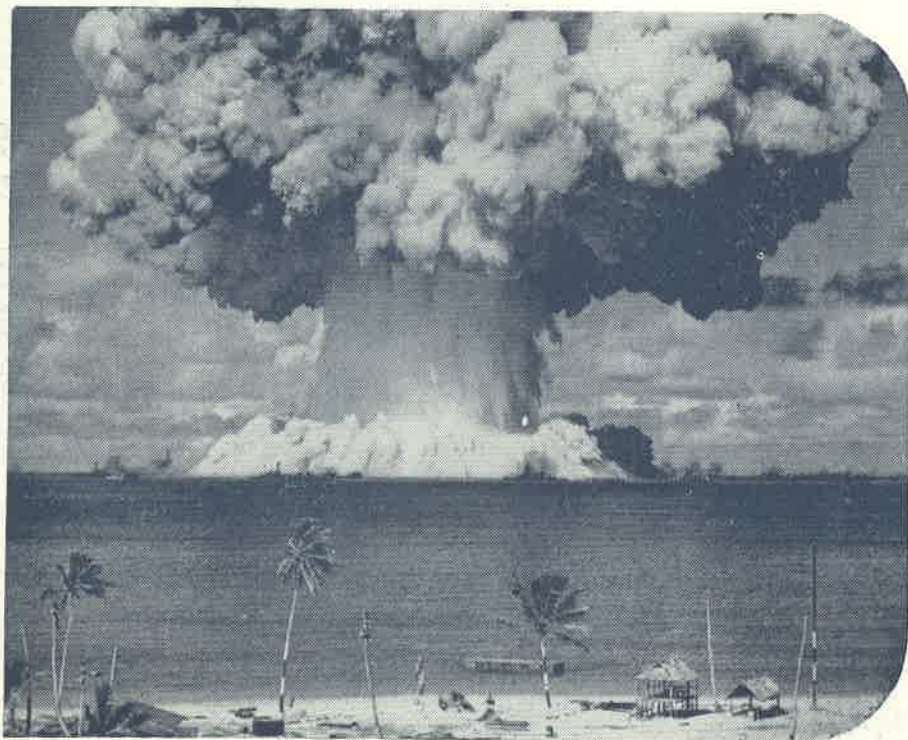
Як завжди, ми найбільше цікавимося тими темами, що можуть допомогти нашим читачам піднести свої серця й свої думки на вищій рівень християнського досвіду. Ми не займає-

мося, ані політичними справами, ані різними спірними людськими науками й мріями. Ми щиросердно віримо, що Біблія є Боже слово. Ми віримо, що християни повинні додержувати всі Божі заповіді; що Біблійні пророцтва освічують таємну майбутність, та що збування цих пророцтв рішучо доказує, що Біблія є божественна книга. Крім цього ми віримо, що Ісус Христос є тільки єдиний Спаситель для всіх народів. Ми не вагаємося проголошувати, що це є останній час в історії цього світу, та що все людство повинно приготувитись для другого приходу Ісуса Христа.

Тому, що ми живемо в останніх і багатозначних часах, ми наново постановили на 1954 рік, що на сторінках цього журналу буде являтися тільки те, що допоможе нашим читачам приготувитись стрічати свого Господа, та й тепер жити кращим і радісним християнським життям.

Всім нашим читачам і друзям ми щиро бажаємо: ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Н. І.

Galloway

У минулих двадцять п'ятьох роках появилися різні дивовижні винаходи й наукові досягнення. Однак, все це не може врятувати чоловіка. Наймогутніша сила на вічне спасіння об'являється в Святому Письмі.

ОЗНАКИ НАШОГО ЧАСУ

Що сталося з вірою?

Недавно в Америці видана була нова книжка під заголовком: „В це я вірую“. Зміст цієї книжки є дивний в тім, що там об'являється не те, що люди вірять, але те, що вони не вірять, і це складається з особистого свідчення, яке подали різні люди, що займають якесь визначне становище в житті. Говорячи про віру, більша частина цих учасників навіть не згадали про Бога, а лишень десять з усіх цих визначних осіб визнавали якесь формальне релігійне переконання.

Між усіма цими неясними „поясненнями“ про віру було й таке: „Я вірю в люди, та в просте й неіспуте людство... Найважливіше в житті є саме життя, і нема ніякого відокремленої втіхи, чи моралі, чи відокремленого добра, або щось іншого такого. Все це знаходиться в людині... Я вірю, що вірування в ніщо повинно бути підставою нашої філософії...“

Якщо це правда, що міцне й певне переконання створює міцне й певне людство, то ми очевидно живемо в часі духовної слабковільності. Чи не є це причина чому безбожництво так швидко й так широко охоплює цей світ?

У сотнях школах учні вчать, що Божий закон є неважливий; що родинне життя не має вартости; що переступ моральних принципів не

є гріхом; та що хто не додержує Божих десяти заповідей, не провиняється проти Бога, а тільки зворушує старших людей, що ще не спізнали модерніший спосіб життя. Все це заявив Геролд Болс, що через два роки досліджував обставини в американських школах.

Крім цього він сказав, що учні теології, що кінчать перший рік науки в семінарії є найбільш здеморалізовані особи на світі. Їхні ранніші розуміння Біблії зовсім руйнуються аж до самих основ, і вони мусять тоді наново закладати основи на зовсім іншому розумінні, що протиставити Божій правді.

Недавнє досліджування доказує, що яких 40 відсотків проповідників в Америці вірують в еволюцію. У деяких місцях число таких проповідників і священників збільшується на 65 відсотків. Це значить, що яких 60,000 проповідників проповідують еволюційну науку у своїх церквах замість правдивої науки Святого Письма, що Бог все створив. Подумавши про такий жахливий стан, чи можна сподіватися яких кращих наслідків, як ті, що ми бачимо тепер на світі? Число атеїстів і безбожників збільшилося. Злочин шаліє всюди. Що сталося з вірою?

Ісус Христос сказав: „Та Син Людський, як прийде, чи Він на землі знайде віру? Луки 18: 8.“

Н. І.

Численні розкопки доказують, що Біблійні пророцтва й її історичні записи є зовсім вірні й правдиві. Христос сказав був, що навіть каміння може звіщати про Нього, коли треба (Луки 19: 40). Дяка Богу за живу віру, що ґрунтується на Його непохитнім Святим Слові!

Keystone

Неправда володіє, а правда терпить.

Яку надію має християнин на краще життя?

У КНИЗІ пророка Ісаї 43: 13, ми читаємо ці слова: „Я вчиню, а хто те переіначить?“ Це є пряма й певна обітниця, що всі сили темряви й злоби будуть переможені. Ці слова обіцяють перемогу для всіх Божих дітей. Боротьба між правдою й неправдою, між світлом і темрявою,

ведеться довгими віками на цьому світі. Довгими віками диявол пробує шкодити Божому ділу на землі, або й зовсім його зупинити. Як часто неправда володіє, а правда терпить. Але Бог промовив: „Я вчиню, а хто те переіначить?“ Хто може зупинити Боже діло? Чи може хто перемінити Божий плян?

Тих людей, що приймають Його, Ісус Христос обіцяє визволити з неволі неправди і гріха.

Бог завжди рятує з неволі тих, що надіються на Нього. Бог не забув про Свій народ, що давно був приневолений в давньому Єгипті, коли їхнє голосіння й їхній плач зносилися аж до неба. Бог сказав Мойсеєві: „І зійшов Я рятувати їх із потали Єгипецької та вивести їх із землі тієї, та ввести їх у землю добру й простору, в землю текучу молоком і медом“. 2 Мойс. 3: 8. Мойсей зараз доніс це небесне звіщення до фараона, кажучи йому: „Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти люди Мої. І каже Фараон: Хто цей Господь, щоб я послухав голосу Його, та відпустив сини Ізраїлеві. Не знаю Господа і не відпущу Ізраїля“. 2 Мойс. 5: 2, 3.

Тоді почалася велика боротьба в Єгипті. Чи думаєте, що ця боротьба велася тільки між Фараоном і Мойсеєм? Ні! Ця боротьба була між Богом і дияволом, — між правдою і неправдою. Бог об'явив Свою всемогучу правду великими чудами й ознаками. Страшні кари впали були на Божих ворогів, що так вперто стали були проти Його пляну. Божий народ рятувався від свого нещастя. Бог сказав: „І зійшов Я рятувати їх“, і ніхто не міг був перемінити Його святий плян.

Чи не бувають подібні обставини й тепер у нашому світі? Чи не поневолив диявол людей різними способами? Чи не страждають люди в неволі гріха? Христос прийшов визволити таких полонених. Він сказав: „На Мені Дух Господній, бо Мене намастив Він, щоб Добру Новину звіщати убогим.

Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю замучених, щоб проповідувати рік Господнього змилювання". Луки 4: 18, 19. Для такого діла прийшов Ісус Христос на цей світ, і це саме діло Він передав Своїй церкві. Божя остання вістка визволення й рятунку вже проповідується по всьому світі. Бог бажає визволити тих, що є полонені гріхом, і замучених Він хоче випустити на волю. Але диявол ставить опір тим, що бажають служити Богові, — тим, що хочуть додержувати всі Божі заповіді. Ті, що не знають, ані Господа, ані Його пляну, стають ворожо проти Бога та проти Його народу подібно, як Фараон став був проти Нього. Але ми є певні, що полонені будуть визволені, і незрячі, що тепер є помарочені блудом всякого рода, побачать Божу правду. Ті, що є замучені грішними звичаями будуть випущені на волю; бо Господь сказав: „Я вчиню, а хто те переіначить?“

Божий супротивник — диявол — не відступився від свого поганого діла навіть тоді, коли Ізраїль уже був на дорозі до обіцяної землі. Він зворушував різні ворожі народи проти Божого народу. Одного разу Ізраїль отаборився був на Моабській рівнині, недалеко Ханаану. Моабійці знали, що Бог давав Своему народові перемогу над всяким ворогом. Цар моабський, Балак, тоді задумав покликати на поміч собі одного фальшивого пророка, Білеама. Читайте

Бог бажає визволити полонених гріхом подібно як Він визволив був Ізраїля з Єгипту.

22, 23, і 24 розділи четвертої книги Мойсеевої. Балак хотів, щоб Білеам прокляв Божий народ, щоб таким чином недопустити їх до Ханаану. Три рази Білеам пробував проклясти Божий народ, але тричі його уста промовили тільки благословення для Ізраїля. Балак тоді в гніві промовив до Білеама: „Що ти вчинив зо мною? Проклясти вороги мої взяв я тебе, і це ти навіть благословляєш їх!“ Навіть Білеам не міг зневажити той факт, що є на небесах Бог, що хоронить Своє діло й Своїх дітей на цьому світі, і він сказав: „Як я царю, зважусь проклинати кого Господь не проклинав?“

До такого спізнання прийдуть всі вороги Божі. Є багато людей навіть тепер на світі, що подібно як Балак і Білеам пробують проклясти Божий народ, та зупинити Боже діло спасіння. Але Боже діло ніхто не може зупинити. Його правдива церква виконує Боже діло у всьому світі. Вона рушає вперед подібно, як Ізраїль рушав вперед, все ближче й ближче до обіцяної землі, хоч є багато перешкод і труднощів. Бог сказав: „Я вчиню, а хто те переіначить?“

Шістсот років перед різдвом Ісуса, Бог, через пророка Даниїла, передсказав був історію цього світу від часу давнього Вавилону аж до самого кінця історії, коли Ісус Христос знов прийде. Це чудове пророцтво є записане в другому розділі книги пророка Даниїла. Там сказано, що всесвітня Вавилонська держава мала бути переможена Мидо-Перською державою. Потім Греція мала зайняти Мидо-Персію, а наостанку Рим мав запанувати над Грецією. Рим-

ОЗНАКИ НАШОГО ЧАСУ

(Signs of the Times)

Published monthly by the Pacific Press Publishing Association, 3713 Grand Blvd., Brookfield, Illinois, U. S. A. Subscription price \$2.50 a year. Entered March 10, 1949, at Brookfield, Illinois, as second class matter, under Act of Congress of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103. Act of October 3, 1917, authorized September 18, 1918.

Vol 25. January, 1954. No. 1.

Передплата на рік \$2.50.

Subscription rate yearly \$2.50 in U. S. funds.

Editor Nicholas Plchuk
Associate Editor S. J. Demchuk

Адреса редакції: Signs of Our Time,
Pacific Press, Brookfield, Illinois, U. S. A.

Редакція не вертає й не відповідає за статті й рукописи, що присилаються для поміщення в цьому журналі.

Січень, 1954

ська імперія мала потім розпастися на десять різних держав. Кожний історик знає, що ці чотири всесвітні держави вже були, та що Рим поділений був на менші держави. Крім цього це дивне пророцтво запевняє всіх людей, що ті частини, що постали з Риму вже ніколи *не зіллються обопільно*, як залізо не зливається з глиною.

Диявол хотів знищити це пророцтво. З цієї ж то причини страшні й криваві війни відбувалися в Європі від часу Римської держави з наміром, щоб з'єднати ті країни, що колись постали з Риму. Карло Великий хотів зробити це, але він не зміг. Французький Луїс XIV пробував зробити те саме з допомогою величезного війська, але й йому це не вдалося. Славний Наполеон мав подібні мрії, але й він провалився, коли виглядало, що ніхто не зупинить його від досягнення своєї мети. Німецький Кайзер Вільгельм теж мав такі плани, і він скупав цілу Європу в купілі крові, але й він наостанку мусів навіть втікати зо свого рідного краю. Подібне бажання мав і Гітлер, але й його плани й модерні воєнні способи обернулися в ніщо. Сильні й вперті провідники, і сильні війська ставали проти Божого слова. Вони всі минулися, але Боже слово, як завжди, стоїть непохитно. Бог сказав, що ці держави не зіллються обопільно, але зостануться в розділеному стані аж до самого кінця світу, коли настане Боже Царство після Христового другого приходу. Скільки певности й надії ми знаходимо в цих Божих словах: „Я вчиню, а хто те переіначить?“

Ми всі можемо ствердити, що горя не бракує на світі. Але Ісус Христос є наш Спаситель.

Фараон не міг перемістити Божий плям. Правдоподібно ніхто й ніщо не може зупинити нас від вічного життя.

Він переміг диявола. Ту саму перемогу Він бажає дати й нам. Він сказав: „У світі горе матимете, тільки ж бодріться: Я побідив світ“. Луки 16: 33. Знов читаємо: „Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник — диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого“. 1 Петра 5: 8. Дорогі приятелі! Ми знаємо, що ми маємо супротивника, але ми повинні дивитися більше на нашого Господа Ісуса Христа. Нехай наші серця не сповнюються сумнівом, знеохоченням, та навіть страхом. Не дивімося так пильно на гріх, на злобу, та на перешкоди перед нами, але здіймаймо свої голови до неба, — до Бога, що може все зробити для нас. Він запевняє нас, що „здобич у потужного буде однята, і полонені з рук побідника визволені; Я бо Самий судитись буду з твоїми супротивниками, і сини твої повизволяю“. Ісаї 49: 25.

Той що розпочав добру роботу в вашому серці, може і довершити її. Відкиньте від себе всякий сумнів. Наш Бог є сильний в боротьбі (Докінчення на сторінці 12-тій)

Що треба робити нам, щоб спастися?

ПРОХОДЯЧИ улицями в Кулькутті в Індії кілька років тому, ми бачили одного чоловіка з довгою бородою, що лежав на гострих цвяхах. Його обличчя й все його тіло було замащене білим попелом. Його довге й брудне волосся виглядало так, як би воно ніколи не було зачісане. Ми спитали його пощо він так мучив себе. Він відповів, що цим способом він шукав ласки Божої та й відпущення своїх гріхів.

Всюди на світі є люди, що шукають спасіння через потукування, чи через яесь самозавдане

яесь благословення, або щоб відвернути від себе яесь лихо. Поганські народи думають, що вони можуть вблагати своїх богів тільки таким способом. Вони живуть у страху й в темряві.

Люди шукають рятунку й вічного життя відколи гріх появився на світі, та відколи Божий плян спасіння був об'явлений людям. Від того часу повстали різні філософії й різні культу, і всі вони мають свої науки про осягнення вічного життя. Однак, мільйони людей відчувають,

страждання, думаючи, що таким чином вони здобудуться на ласку Божу. Поганські народи думають, що вони можуть вблагати своїх богів своїми власними вчинками. Це вони пробують виконувати покутуванням у муках, чи якимсь болючим стражданням. Вони йдуть на прощі на своїх колінах. Вони лежать на цвяхах. Вони проколюють свої язики й свої щоки. Вони впихають гострі гачки в свої тіла, а потім навантажують ці гачки вагою. Вони проходять через вогонь. Вони навіть жертвують своїх синів і дочок. Все це вони роблять, щоб покутувати за якийсь гріх, щоб заслужити собі

що вони ще не знайшли докладної відповіді на це велике питання.

Один з тих, що знайшли відповідь на це питання був в'язничний сторож у Филипах. Саме перед цим він вкинув був апостола Павла й Силу до внутрішньої в'язниці, а їх ноги забив у колоди. Він не мав найменшої цікавості в науці цих в'язників. Але в північну пору повстало було таке трясіння землі, що аж основи в'язничні захиталися. І поєдчинялися зараз всі двері, а кайдани з усіх поспадали. Світло Божої правди пробилось було тоді аж до гли-

(Продовження на сторінці 13-тій)

„І хіба ж ви не признаєте цього?“

„І тепер Я сказав вам, передніше, ніж сталося, щоб ви вірували, коли станеться“. Йоана 14: 29.

ДО ВСЬОГО світу Бог промовив: „Нехай скажуть нам наперед, що ще буде. Будучину повістіте, нехай же ми знаємо, що ви боги“. Ісаї 41: 22, 23. Але всі людські боги мовчать, об'явилось, що всі ці боги — ніщо. Тільки єдиний живий Бог знає кінець від початку, і тільки Він може передсказати історію, що ще не збулася.

Тимто божественне пророцтво свідчить про правдивого Бога, що сказав: „Спогадайте давні давна, від початку віків, що Я Бог, і нема іншого Бога, нема Мені рівні. Я прорікаю заздалегідь наперед те, що колись буде, і від давнешніх давен говорю про те, що ще не сталося; задуми Мої спевняться, та й все, що хочу, Я вчиню“. Ісаї 46: 9, 10.

Тільки в Біблії знаходяться певні передсказання історичних подій, навіть сотні років перед тим, ніж вони збулися. Ці передсказання були записані на сторінках Біблії, щоб усі зна-

Всі людські боги — ніщо.

ли, що живий Бог промовляє в цій Святій Книзі. Цей голос пророцтва промовляє до всіх людей, — Божим дітям, це є запевнення, а невіруючим, це є осудження.

Ми мусимо признати, що знання й наука сьогодні дійшли до нечуваної висоти. Але сумно сказати, що це є теж час скептицизму й невірування. Великі маси людей опрокинули Святе Письмо, і не признають, що це є голос живого Бога.

Знову Господь промовляє: „Що давно сталося, Я наперед прорікав; воно виходило з Моїх уст; Я те прорікав, та й зараз чинив, і все спевнялося“. Ісаї 48: 3.

Чому Господь так зробив? Чому Він передсказав майбутні події через Своїх пророків? Господь знає яка вперта й свавільна є людська природа. „Знаю бо Я, що ти неслухняний, що в тебе залізна шия, а чоло мідяне; тимто об'являв Я тобі заздалегідь, нім воно приходило, і передом об'являв тобі, щоб ти не сказав: Це мій ідол учинив, бовван мій, виливаний бог мій приказав, щоб так сталося. Ти чував про те, так дивися ж на все; та й хіба ж ви не признаєте цього?“ Ісаї 48: 4-6.

Дуже трудно переконувати людей. Вони слухають, а потім кажуть: „Так, але...“ Слово „але“ об'являє їхній сумнів. Однак, Бог дав так багато доказу, що навіть ті, що в них шия залізна, а чоло мідяне, можуть переконатися, що Автор Святого Письма знає кінець від початку.

У пророцтві знаходиться незаперечний доказ, бо немає на світі такого людського писання, що могло б порівнятися з Біблією. Славний історик Рідпет одного разу написав:

„До цього часу історія так мало розвинулася науковим станом, що вона зовсім не може передсказувати майбутні події... Немає ані одного філософа, що міг би передсказати історичний рух навіть на один день. Перед усіма проблемами наступного року історик стоїть у мовчанні. Цей рік настане й минеться, і сповнить своє призначення. Але нема, ані одного чоловіка, що міг би наперед сказати які події стануться

Бог передсказав, що буде потім, і сталося так. Боже слово є певне!

цього року. Наймудріша людина не може, ані передбачити, ані передсказати те, що має скоро статися в наступнім році“.

Авжеж так! Історик не може писати історію перш, ніж вона станеться. Були давні віщуни, що пробували передсказувати майбутні події, але Бог каже, що тільки Він може звіщати те, що ще не сталося. Сказав Ювенал, один латинський поет: „Довга й темна ніч ховає майбутність від людського взору“.

Порівняймо це почування з запевненням пророчого слова. Апостол Петро жив того самого часу, коли жив Ювенал, але які відмінні є слова апостола Петра, що сказав: „І ми маємо слово пророче певніше. І ви добре робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що світить у темному місці, аж поки зачне розвиднятися, та світова зірниця засяє по ваших серцях“. 2 Петра 1: 19.

Це певніше пророче слово знаходимо тільки в Біблії. Часом індуси в Індії кажуть місіонерам:

— Так, Біблія є добра для християнів, але ми теж маємо святі книги, які є зовсім відповідні для індусів.

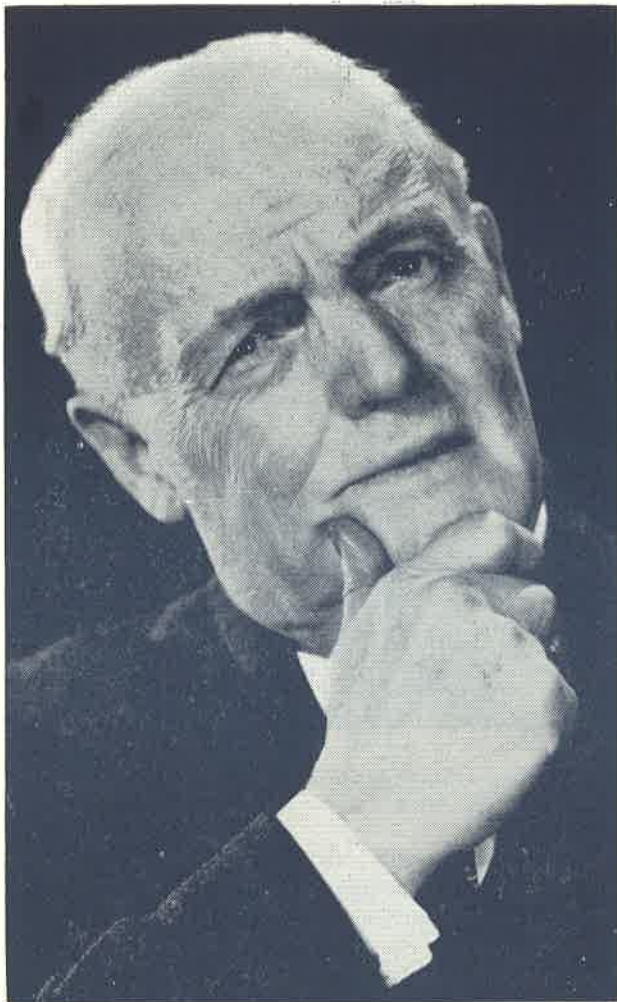
На чім може тоді місіонер оператися, що Біблія є Боже слово правди? На це найпевніший доказ є пророцтво.

— Як може це бути? — питається тоді місіонер. — Чи ваші святі книги передсказують майбутні історичні події, як на приклад повстання й падіння царств? Чи можете ви в своїх святих книгах знайти хоч одне пророцтво, яке докладно збулося так, як було передсказано?

— Ні, в наших святих книгах ми нічого не знаємо про історичні передсказання й їх збування.

Така відповідь є загальна. Авторі нехристиянських писань не можуть передсказати історичні події. Але живий Бог є Автор Біблії, і Він прорікає кінець від початку.

В інших книгах у різних релігіях автори згадують про Бога та пишуть про Нього. Але в Книзі над книгами Сам Бог промовляє до людей. Це є живе слово, що з неба сходить, і воно має силу перемінити людські серця. Ми можемо бути певні, що це є Боже Слово, бо майбутні події, що записані там, збуваються докладно так, як вони були передсказані. З таким самим запевненням ми можемо приймати науку Святого

Не традиції, але Божа правда спасає нас.

Письма про життя й приклад Господа нашого, Ісуса Христа, то про спасіння від гріха й смерті.

У різних писаннях людських ми знаходимо традиції й оповідання, що ґрунтуються на переказах про повстання диявола на небі, про створіння світа, про початок гріха на світі, та про потоп. Чим більше люди почали відступати від Бога після потопу, тим більше вони заглибилися в традицію та в вигадливу міфологію. Тоді почала входити думка, що на небі, на сонці, на місяці, на горах, та в природі були боги, яким вони надавали ті самі характеристики, що мало грішне людство.

Того самого часу Бог, через Мойсея та пророків, дав був Свої слова правди про створіння світу, про початок гріха, про потоп, та про Його плян спасіння. У цих писаннях Бог перед-

сказав і важніші історичні події, щоб цим запевнити цілий світ, що тільки Він є правдивий Бог і Сотворитель, та що Він має плян для спасіння всіх, що люблять Його й коряться Йому. О, яку велику різницю ми бачимо між Божим Словом та людськими творами!

Чому повинні ми пильно досліджувати Боже пророцтво? Яку вартість має воно для нас?

Найперш, з допомогою пророцтва, ми можемо знати в якому часі ми живемо. Це є останній час, коли незабаром Ісус Христос знов прийде. Апостол Павло сказав: „А про часи та про пори, брати, не потрібно писати до вас, бо самі ви докладно те знаєте, що прийде день Господній отак, як злодій вночі. Бо коли говоритимуть: „Спокій і безпечність“, тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить у лоні, — й вони не втечуть! А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій.“ Бо ви всі сини світла й сини дня... Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!“ 1 Солунян 5: 1-6.

З цих слів можемо бачити, що прихід Ісуса буде великою несподіванкою для тих, що не вважають на Боже передсказання, і на них прийде загибель. Але ті, що досліджують пророцтво будуть синами світла, бо воно світить, як світильник у темному світі. Вони будуть чекати на Христовий другий прихід.

Пророцтво Святого Письма багато говорить про „останні дні“. Тут можемо звернути нашу увагу на лиш деякі місця: „А ти, Даниїле, заховай ці слова й запечатай цю книгу на останній час; багато прочитає її, і побільшає знання“. Даниїла 12: 4. „Коли ж стане збуватися це, то випростуйтесь, і підійміть свої голови, — бо зближається ваше визволення“. Луки 21: 28. „Знай же ти це, що останніми днями настануть тяжкі часи“. 2 Тимофія 3: 1.

Більша ж частина книги Об'явлення є теж призначена на останні дні цього світу. У першому розділі читаємо: „Ото Він із хмарами йде, і побачить Його кожне око“. Об'явлення 1: 7. В останньому розділі Йоан благов: „Прийди, Господи Ісусе!“ Об'явлення 22: 20. І знов, і знов у цій книзі повторяються слова: „Хто має ухо, хай чує“.

Тут говориться до останнього роду на землі. Ми повинні щиросердечно досліджувати Святе Письмо й його пророцтва, якщо ми хочемо бути синами світла. А хто занедбає цю святу нагоду, той в останній день буде в тими, що скажуть до гір та до скель: „Повпадайте на нас, поза-

Божя вістка, що проповідується по всьому світові, єднає всіх віруючих в одну велику Божу родину.

кривайте ви нас від обличчя Того, що сидить на престолі, і від гніву Ягняти! Бо прийшов це великий день гніву Його, і хто встояти може?“ Об'явлення 6: 16, 17.

Завважаймо на наступне порівняння. Христос входив у Єрусалим. Це місто було гарне й пишне. Кожний єврей думав, що Єрусалимові кінця не буде. Але Христос, побачивши місто, заплакав за ним і сказав: „О, якби й ти хоч цього дня пізнало, що потрібне тобі для спокою! Та тепер від очей твоїх сховане це. Бо прийдуть на тебе ті дні, і твої вороги тебе валом оточать, і обляжуть тебе, і стиснуть тебе звідусюди. І зрівняють з землею тебе, і поб'ють твої діти в тобі, і не позоставлять вони в тобі каменя на камені, бо не зрозуміло ти часу відвідин твоїх“. Луки 19: 41-44.

Бог передсказав був це знищення в писаннях Старого Заповіту, але євреї не звертали уваги на це. Вони не пізнали те, що потрібне було їм для спокою. З допомогою цих пророцтв вони могли були врятуватися, але вони не зрозуміли часу своїх відвідин, і яких сорок років пізніше римське військо зовсім знищило

це пишне місто, і тисячі євреїв загинули в тій страшній руїні.

Таку саму пересторогу мали й передпотопні люди. Вони могли були врятуватися, коли б вони були повірили передсказання, що Бог дав їм через Ноя. Люди в Содомі й Гоморі теж не послухали Божого перестереження. Христос сказав, що подібно буде вчасі Його другого приходу. У Євангелії від Матвія 24: 37-39, написано:

„Як було за днів Ноевих, так буде й прихід Сина Людського. Бо так само, як за днів до потопу всі їли й пили, женилися й заміж виходили, аж до дня, коли Ной увійшов до ковчега, й не знали, аж поки потоп не прийшов та й усіх не забрав, — так буде й прихід Сина Людського“. Потім знову читаємо: „Так само, як було за днів Лотових: їли, пили, купували, продавали, садили, будували; того ж дня, як Лот вийшов з Содому, — огонь з сіркою ливув був з неба й усіх погубив. Так буде й того дня, як Син Людський явиться“. Луки 17: 28-30.

Бог послав був вістку перестереження вчасі Ноя так, як і вчасі Лота, але люди не прийняли цю вістку. Вони зневажили Божого про-

роцтво. Чи не бачимо подібні обставини тепер? Люди ходять, як сліпі, не знаючи куди вони йдуть, та що чекає їх. Великі маси людства живуть без найменшої надії. Але не повинно це так бути. Всі можуть бути синами світла, якщо вони звернуть свою пильну увагу на Божі передсказання. Вони тоді зрозуміють, що навіть самі ці нечуvalі обставини на світі свідчать, що наш Господь уже скоро прийде. А хто відкажеться цієї божественної нагоди, попадеться наостанку тільки в загибіль. Отож, „блаженний, хто читає, й ті, що слухають слова пророцтва та бережуть написане в ньому, — час бо близький!“ Об'явлення 1: 3.

Пояснення.

(Докінчення із сторінки 15-тої)

а що сидів на ньому, Того зовуть Вірним і Правдивим, а судить Він і воює по правді. Очі ж у Нього, як огняна полум'я, а на голові Його много корон; а мав Він ім'я написане, котрого ніхто не знав, як тільки Він Сам. А зодягнений Він в одягу закрашену кров'ю, а ім'я Його зоветься: Слово Боже. А війська, що на небі, ішли слідом за Ним на білих конях, зодягнені у виссон білий і чистий. А з уст Його виходить меч гострий, щоб ним побити поган; а Сам Він пастиме їх жезлом залізним; і Сам товче винотоку вина лютої й гніва Бога Вседержителя. А на одязі в Нього, і на поясниці в Нього ім'я написане: Цар царів, і Пан панів“. Об'явлення 19: 11-16.

Це в тільки деякі місця в Біблії, що говорять дуже ясно, що люди будуть бачити й чути Христовий другий прихід. Христос сказав, що Його вороги побачать „Сина чоловічого, по правди сили, і грядущого на хмарах небесних“. Матвія 26: 64.

Христовий другий прихід буде зовсім відмінний від Його першого приходу на цей світ. Перший раз Він прийшов як „Ягнятко Боже“ (Йоана 1: 29), і цим Він сповнив пророцтво в книзі Ісаї 53 розділ. У Його першим приході Він шукав загублених, Він благав грішників, щоб вони навернулися до Нього, Він стукав коло дверей їхніх сердець. Справді „у своє прийшов, і свої не прийняли Його“. Йоана 1: 11.

Але не так буде Його другий прихід, бо не прийде Він вже як Ягнятко на жертву, але Він явиться як правдивий Суддя, перед Яким цілий світ буде засуджений, крім тих, що приймили

Його за свого Спасителя. Світ не буде мати нагоди відцуратися Його тоді, бо Він Сам відцурається всіх тих, що зневажали Його. Саме перед другим приходом Ісуса Христа проголошений буде оцей страшний вирок: „Несправедливий — нехай чинить несправедливість іще, а поганий — нехай ще опоганюється. А праведний — нехай ще чинить правду, а святий — нехай ще він освячується! Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його“. Об'явлення 22: 11, 12.

Неправда володіє, а правда терпить.

(Докінчення із сторінки 6-тої)

з нашим супротивником. Він дасть нам славу перемогу. Тільки треба дозволити, щоб Він мав повну владу в наших серцях. Якщо ми це зробимо, то ніщо не зможе звернути нас від дороги життя вічного. На кінці боротьби ми почуємо милі слова: „Гаразд, добрий і вірний слуго. Ввійди в радість Пана свого“.

Бог сказав: „Я вчиню, а хто те переіначить?“

Вплив має силу.

Наш власний характер і наш досвід рішатиме який буде наш вплив на наших ближніх. Ми повинні самі досвідчитись про силу Христової ласки перш, ніж ми можемо переконати інших людей про це. Та сама вістка, яку ми проповідуємо на спасіння людям, повинна спасти нас. Наш вплив може мати силу в невірному світі тільки через живу віру в нашого особистого Спасителя Ісуса Христа. Якщо ми хочемо рятувати грішників із швидко-пливучої ріки, то ми самі мусимо стояти непохитно на Скелі, що в Ісус Христос.

Печатка християнства не є якийсь зовнішній знак. Це не є носіння, ані хреста, ані корони, але це є те, що об'являє нашу злуку з Богом. Світ переконується, що Бог послав Свого Сина на спасіння йому, коли він побачить як характер перемінюється через силу Його ласки. Ніякий інший вплив, що може дотикнутись людської душі, може мати таку силу, як має вплив несамолюбного життя. Найсильніший доказ на користь Євангелії є люб'ячий і милий християнин. — *Е. Г. Вайт.*

Що треба робити нам, щоб спастися?

(Продовження із сторінки 7-мої)

бини твердого серця того в'язничного сторожа, і на перший раз в житті він зрозумів, що йому треба спасіння. Такого розуміння потребує кожна людина на світі. Якщо Павло й Сила могли співати пісні й молитися в такій огидній в'язниці, подумав сторож, то ж вони певно знають про Боже спасіння. Він зараз ускочив до в'язниці, і тремтячий припав до Павла й Сили, і вивів їх звідти й спитав: „Що треба робити мені, щоб спастися?“ Він тоді почув ту ясну й певну відповідь: „Віруй в Господа Ісуса, — і будеш спасений ти сам та твій дім“. Дії 16: 31.

Пізніше апостол Павло написав до віруючих у Римі: „Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа й будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами визнаємо для спасіння. Каже бо Писання: „Кожен, хто вірує в Нього, не буде засоромлений“. Римляни 10: 9-11. Спасіння одержується тільки через віру. Це є основа Божої вистки.

Чоловік не може спасти себе самого. Він не може виконати доволі добрих вчинків. Своє спасіння він не може купити ні золотом, ні сріблом. Його добрі обітвиці не можуть очистити його від гріха. Для спасіння йому треба Спасителя. Він ніяким способом не зможе врятувати себе самого.

Ми одного разу зайшли були до Могаветанської мечеті, що тепер є збудована на горі Оливній. Там їхній священик показав нам слова Могамета, що написані були на стіні. Це було: „Коли хто хоче йти слідом за мною, хай перш очистить своє серце“. „Це“, сказав священик, „є основа нашої релігії“.

Не на такій основі стоїть релігія Ісуса Христа. Чоловік не може самий себе врятувати з безодні гріха. Хтось інший мусить очистити й спасти його. Ісус Христос не каже грішникові, що він мусить найперш самий себе очистити. Це було б зовсім не можливо. О, ні! Він

всім каже: „Оберніться же до Мене, й прийміть спасіння, всі краї землі, бо ж Я — Бог, а іншого нема“. Ісаї 45: 22. Найбільший грішник може прийти до Ісуса Христа таким, як він є, а Ісус простить йому всі його гріхи.

Немає іншої дороги до спасіння. „Бо спасені ви ласкою через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився“. Ефесян 2: 8, 9.

Служіння для Ісуса й для людства є добре, але це само собою не може спасти нікого. Людина може бідним роздати все, що має, і може навіть дати своє тіло на спалення, але й це не спасе нікого. Люди спасаються тим, що Бог може зробити для нас, а не тим, що ми можемо зробити для Бога. Ісус Христос є наш Спаситель, і ніхто не може спастися без Нього.

Коли одного разу спитали були Ісуса: „Що ми маєм почати, щоб робить діла Божі?“, то Ісус відповів: „Оце діло Боже, — щоб у Того ви вірували, Кого Він послав“. Йоана 6: 28, 29. Бог послав Свого Сина, щоб „хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне“. Йоана 3: 16.

Щоб спастись, ми повинні вірувати, що Ісус Христос є Син Божий, та що Він хоче й може спасти нас від гріха, і що Він може дати нам вічне життя. Ми повинні вірити, що Він є наш особистий Спаситель, — що Він умер за нас і за мене, та що Своєю смертю Він заплатив кару за наші гріхи.

Потім ми повинні розкаятися в наших гріхах,

Христос може спасти всіх, що приходять до Бога через Нього.

і ми повинні визнати їх Богові через Ісуса Христа, віруючи всім серцем нашим, що Він прощає нам наші гріхи і очищає нас. „Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити й очистити нас від неправди всілякої“. 1 Йоана 1: 9.

Ісус Христос приймає кожного грішника, що приходить до Нього. Всякий блудний син, що повертається назад до дому свого Отця, знайде змилювання й ласку. „Хто до Мене приходить, Я не вижену геть“. Йоана 6: 37. Наш Господь ще й досі чекає, щоб грішники навернулися до Нього. Через Духа Свого Він просить: Мій сину! дай Мені своє серце! Він підносить свої ранені руки, та з любов'ю взиває: „Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо“. Об'явлення 22: 17.

Щире й дійсне покаяння нагороджується повним і дійсним прощенням і оправданням. „Коли б гріхи ваші були, як баграниця — Я, мов сніг їх уб'ю; коли б, як кармазин, були червоні, — обмию їх, як вовну“. Ісаї 1: 18.

Грішникові найперш потрібно зрозуміти, що хоч він самий себе ніяк не може спасти, то Ісус Христос може всіх спасти, що приходять до Бога через Нього. Віддаймо цю справу зовсім в Його руки. Дозвольмо Йому спасти нас. Для цього Він віддав Своє життя на Голгофі. „І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого ймення, даного людям, щоб ним би спаслися ми мали“. Дії 4: 12. Дозвольмо Ісусові спасти нас. Він очистить нас від всякого гріха. Божественна ласка наповнить тебе тоді кожну щирю й скромну душу. Тоді вичеркнуться всі наші гріхи, що були записані проти нас. Тоді замість стиду й страху, ми одержимо прощення й впокій.

Яке чудове є Боже спасіння! Грішник переходить від смерті в життя. Замість гріха він одержує прощення, замість страху, — впокій! Слово Боже каже, що „праведний житиме вірою“. Євреїв 10: 38. Як повинен оправданий грішник жити після свого спасіння через Ісуса Христа? Всі його гріхи є прощені й йому дається нова нагода. Як буде він жити тепер?

Господь не залишає своїх спасених дітей, щоб вони самі стояли проти гріха й спокуси й злоби на світі. Христос тоді стається Господом їхнього життя, і Він дає їм силу жити по правді. Христос „може зробити значно більш над усе, чого просимо або думаємо, силою, що діє в нас“. Ефесян 3: 20.

Спасена людина не буде грішити й жити в беззаконно. З Христовою допомогою вона буде жити в згоді з Його словом. „Що ж скажемо? Позостанемося в грісі, щоб ласка примножилась? Жодним способом! Ми, що вмерли для гріха, як ще будемо жити в нім? Чи ви не знаєте, що ми всі, що хрестилися в Христа Ісуса, у смерть Його хрестилися? Отож, ми поховані з Ним хрещенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так і ми стали ходити в обновленні життя“. Римлян 1: 1-4.

З цих слів бачимо, що спасена людина повинна жити новим життям. Як можуть ті, що вмерли для гріха, жити в нім? Ні, Христос не тільки прощає минулі гріхи, але Він і дає нам силу жити новим життям. Він дає нам нове серце й нову природу, що має нове й святе бажання жити справедливо перед Богом і людьми. Цей новий досвід об'являється в щоденному житті. Ось, обітниця Бога: „Покладу Я закони Свої в їх думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм“. Євреїв 8: 10.

Нічим не зневажають люди Бога так, як своєю наукою, що Христова смерть звільняє їх від виконання Божого морального закону. Христос для того вмер, щоб простити людям їхні гріхи й дати їм нагоду жити новим життям, що є в згоді з Божою волею. Спасена людина не буде переступати Божі заповіді.

Який славний є Божий план спасіння! Бог полюбив нас грішних вічною любов'ю. Він зове нас до Себе. Через жертву Його Сина ми одержуємо прощення, очищення й звільнення від всякої неволі гріха. Святий Дух допомагає нам зростати ласкою Божою й перемагати всякий гріх через віру в нашого Господа Ісуса Христа. Якщо ми через необачність впадаємо в якийсь гріх, то Христос не зрікається нас, але Він з любов'ю нас підіймає, щоб ми знов надіялись на Його силу для всякої перемоги. Бог „може вас зберегти від упадку й поставити перед Своєю славою непорочними в радість“. Юди 24.

Не зважаючи на всі труднощі в житті, ми можемо йти вперед по дорозі правди, аж поки ми не побачимо нашого Спасителя, коли Він прийде в славі, щоб взяти своїх дітей до вічних осель, — до дому Свого Отця!

Переклад з англійської статті, що написав В. Г. Бренсон.

Пояснення...

Як будуть люди відноситися до Христового другого приходу?

Якщо ви вірите, що всі люди побачать другий прихід Ісуса Христа, то, прошу, поясніть Йоана 14: 19. Світ відцурався Ісуса, коли Він був на землі. Яке запевнення маємо, що не станеться те саме, коли Він знов прийде?

Найперш, ми повинні пильно приглянутися до науки Святого Письма про Христовий другий прихід. Сам Христос сказав: „Йду наготовити місце вам. І, як піду та наготовлю вам місце, знов прийду й прийму вас до Себе, щоб де Я, і ви були“. Йоана 14: 2, 3. А коли Він вознісся на небо (Дії 1: 9), два ангели запевнили апостолів, що Христос знову вернеться так дійсно й так ливно, як Він вознісся: „Цей Ісус, узятий від вас на небо, так прийде, як виділи ви Його, сходячого на небо“. Вірш 11.

У Біблії знаходимо багато віршів, що дуже ясно говорять про дійсний і явний прихід Ісуса Христа:

„Ось, іде з хмарами, й побачить Його всяке око, і ті, що Його прокололи; і заголосять перед Ним усі роди землі“. Об'явлення 1: 7.

„Сам бо Господь із наказом, при голосі архангела та при Божій трубі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі“. 1 Солунян 4: 16. У цих словах немає найменшої думки про тайний, чи неявний прихід Ісуса Христа.

„Не далеко вже великий день Господень, близький і сквално надходить: Уже чути голос дня Господнього. Гірко заголосить тоді й сам невмірака! Днем гніву буде день той, днем смутку й тіснечі, днем розбурювання й спустошення, днем мряки й темряви, днем хмари й мгли, — це день гучання труби й воєнного крику проти утвердженого міста й його багн високих. І стісню людей, що ходитимуть, ніби посліпи, за те, що согрішили проти Господа; і поміша-

ється порозливана кров із них з порохом, і тіла їх лежатимуть гноєм. Ні срібло їх, ні золото їх не зможе врятувати їх у день гніву Господнього; огонь ревності Його пожере всю оту землю; бо нагубу, та й то не ждану, довершить Він над усіма осадниками землі“. Софонії 1: 14-18.

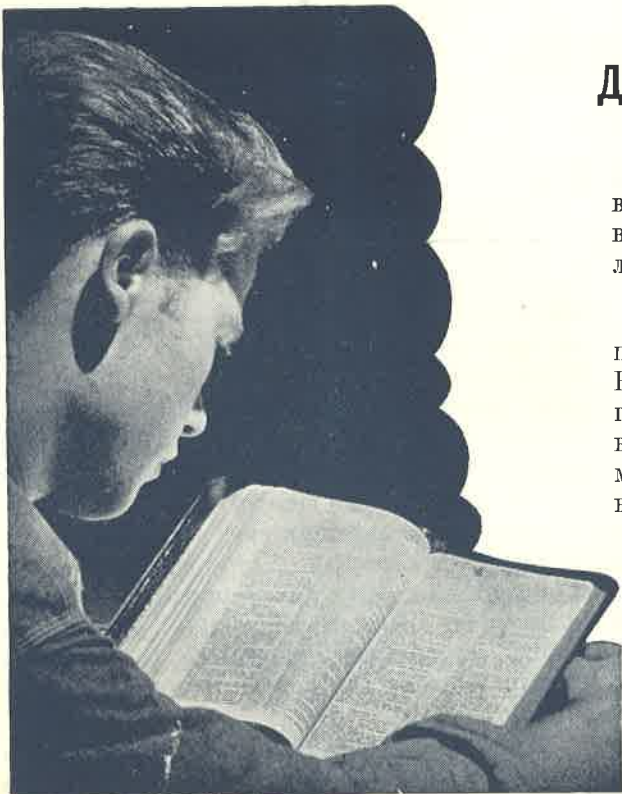
У Своему другому приході „з'явиться з неба Господь Ісус з ангелами сили Своєї, в огні полум'яному, що даватиме помсту на тих, що Бога не знають, й не слухають Євангелії Господа нашого Ісуса. Вони кару приймуть, — вічну погибіль від обличчя Господнього та від слави потуги Його, як Він прийде того дня...“ 2 Солунян 1: 7-10.

Усі місця Святого Письма, що говорять про другий прихід Ісуса Христа, доказують, що це буде час суду, час кари для грішників, час, коли обличчя землі буде зруйноване. Цей прихід буде явний, бо всі роди землі побачать Його й заголосять перед Ним.

Ці місця Святого Письма говорять про Христовий другий прихід. Є інші місця, що говорять про Його духовну приявність у Його церкві через Святого Духа від часу Його вознесення аж до Його другого приходу, коли Він знищить гріх і грішників. До таких віршів належить Йоана 14: 19. Цей вірш не має ніякої сполуки з другим приходом нашого Господа. Христос обіцяв завжди бути із Своїми дітьми, навіть до кінця світа. Читайте Йоана 14: 16-28; 15: 1-7, 26; 15: 4, 5. У Йоана 14: 19, Христос сказав, що Він завжди буде з Його віруючими, але загальний світ не матиме такого досвіду.

Знов читасмо: „І тоді явиться ознака Сина чоловічого на небі; й тоді заголосять усі роди землі, і побачать Сина чоловічого, грядущого на хмарах небесних із силою й славою великою. І пішли Він ангели Свої з голосним гуком трубним, і позбирають вони вибраних Його від чотирох вітрів, від кінців неба до кінців його“. Матвія 24: 30, 31.

„І бачив я відчинене небо, і ось кінь білий, (Докінчення на сторінці 12-тій)

ДЕРЖІТЬ ВСЕ В ПОРЯДКУ.

в яких сотні людей вмирають так нагло, що вони не мають найменшої нагоди на приготування до смерті.

* * *

Одна дівчина попалася була в страшний випадок і зломала кістку в вищій частині хребта. Вона взята була до шпиталю й там негайно приготувляли її для операції. Але її батько не був вдома. Саме тоді він поїхав був до іншого міста, але почувши про випадок своєї дочки, він якнайскоріше вертався, щоб бути коло неї.

Але лікарі не могли довше чекати на нього.

— Якщо я не вернуся з операції — сказала ця дівчина тим, що були при ній, — то скажіть моему батькові, що я була готова. Моє життя є в порядку, і я не маю найменшого страху.

* * *

Молодий жовнір заглибився був у свої думках. Це були серйозні думки, бо це був останній день його відпустки від військової служби. Він не знав чи він вже коли знов вернеться до дому, і він хотів з кимось поговорити. Отож, він чекав аж до кінця богослужіння в церкві, щоб поговорити з проповідником.

— Мій карабель відпливає сьогодні ввечері. Наш карабель натрапив був на ворожі міни, коли ми відплили були минулого разу, і я боюся, що можливо я вже більш не вернуся до дому. Але, прошу вас, не зрозумійте мене зле. Я є готовий для всякого випадку. У моему житті все є в порядку.

* * *

Мільйони людей очікують на майбутнє з непевністю, або навіть із страхом. Ви не мусите зараховуватися до того числа. Ви можете мати впокій у своїй душі через віру в Ісуса Христа.

Які щасливі є ті люди, що виходять на зустріч кожному новому дневі з запевненням, що їхні гріхи є визнані й прощені, та що вони живуть у згоді з Божою волею та в спокою зо всіма людьми! Це є той спокій про який Ісус Христос сказав: „Зоставляю вам спокій, спокій Свій вам даю. Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!“ Івана 14: 27.

Нехай Господь допоможе всім нам завжди держати своє життя в порядку!

ОДИН чоловік загостив був до свого приятеля, що був лікарем. Ввечері вони сиділи в робочій кімнаті й там розмовляли про своє минуле життя. По якомусь часі лікар подав своєму приятелеві книжку.

— Переглянь цю книжку, Іване, — він сказав. — Я мушу дещо докінчити перш, ніж ми підемо спати.

За кілька хвилин цей лікар спрятав все із свого письмового стола й позачинював всі шухляди. Звертаючись тоді до свого гостя він сказав,

— Тепер все вже є в порядку. Іване, я маю слабе серце. Отож, кожного вечора, перш ніж я лягаю на відпочинок, я стараюся zostавити все в порядку. Коли б часом я вже не встав якогось ранку, то я знаю, що все буде в порядку. Я є певний, що цієї хвилини я маю впокій з Богом і з людьми.

Мабуть ми не маємо слабого серця, однак ніхто з нас не знає як довго ми будемо жити, — чи годину, чи день, чи тиждень. Тепер тисячі вмирають несподівано при праці, чи в своїх домах. Бувають численні випадки на дорогах, та й у всяких інших способах переїзду,